

Supplerende grundnotat om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 282/2011 for så vidt angår leveringsstedet for tjenesteydelser (KOM(2012)763).

1. Resumé

Rådet har i 2008 vedtaget, at fra den 1. januar 2015 skal teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske ydelser, der sælges til ikke-afgiftspligtige personer, momses det sted, hvor kunden har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, i stedet for som i dag i leverandørens land. For at sikre en ensartet måde at fastlægge, hvor kunden hører hjemme, har Kommissionen den 18. december 2012 fremsat forslag til definitioner af ydelserne og nærmere regler for bestemmelse af leveringsstedet (beskatningsstedet).

I visse tilfælde er foreslået faste regler for, hvor kunden skal formodes at høre hjemme. I andre tilfælde er der foreslået formodningsregler, der dog godt kan afvises, hvis der foreligger andre oplysninger, der indikerer at kunden hører til i et andet land end det, som formodningsreglen viser. I de tilfælde, hvor der ikke er en fast formodningsregel, er det vigtigt for virksomhederne at vide, hvilke oplysninger, der kan bruges som bevis for fastlæggelse af, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl. Der er derfor foreslået en liste over sådanne oplysninger. For at skabe en vis sikkerhed for, at det korrekte leveringssted identificeres og samtidig undgå en for stor bevisbyrde, er det foreslået, at to samstemmende oplysninger er tilstrækkeligt til at fastlægge leveringsstedet (fx faktureringsadresse og bankoplysninger, eller IP-adresse og bankoplysninger).

Herudover indeholder forslaget nærmere regler i relation til fast ejendom og distribution af billetter til arrangementer inden for kultur, sport, videnskab og lignende. Reglerne bygger på tidligere vurderinger fra Momsudvalget.

Fra dansk side er det vigtigt, at reglerne for fastlæggelse af beskatningsstedet for ydelser er så klare og enkle, at virksomhederne med færrest mulige omkostninger kan fastsætte leveringsstedet. Da ensartede regler for beskatningen desuden er vigtige for at undgå tilfælde af dobbelt eller ingen beskatning, støtter vi fra dansk side principperne i forslaget.

2. Baggrund

Fra den 1. januar 2015 skal teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske ydelser, der sælges til ikke-afgiftspligtige personer, momses det sted, hvor kunden har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted. For at sikre en ensartet måde at fastlægge, hvor kunden hører hjemme, har Kommissionen den 18. december 2012 fremsat forslag til definitioner af ydelserne og nærmere regler for bestemmelse af leveringsstedet (beskatningsstedet).

Herudover indeholder forslaget nærmere regler i relation til fast ejendom og distribution af billetter til arrangementer inden for kultur, sport, videnskab og lignende. Reglerne bygger på tidligere vurderinger fra Momsudvalget.

3. Formål og indhold

Forslaget indeholder gennemførelsesbestemmelser til momssystemdirektivet (Rådets direktiv 2006/112/EU) vedrørende:

- A. Teleydelser, radio- og tv-spredningsydelser og elektroniske ydelser.
- B. Ydelser i forbindelse med fast ejendom.
- C. Distribution af billetter til arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende.

Ad A. Teleydelser, radio- og tv-spredningsydelser og elektroniske ydelser

I forslaget foreslås fastlagt nærmere regler for, hvordan virksomheder, der sælger teleydelser, radio- og tv-spredningsydelser eller elektroniske ydelser til ikke-afgiftspligtige personer, fra 1. januar 2015 skal fastlægge, i hvilket land kunden hører hjemme, og dermed i hvilket land ydelsen skal moms.

Afgrænsning af ydelserne (artiklerne 6a, 6b og 7 samt bilag I)

For at virksomhederne med størst mulig sikkerhed kan afgrænse teleydelser, radio- og tv-spredningsydelser og elektroniske ydelser fra andre ydelser, foreslås det, at der laves lister med eksempler på, hvad ydelserne især omfatter og ikke omfatter.

Formidling af radio- og tv-spredningsydelser og elektroniske ydelser (artikel 9a)

Leveres radio- og tv-spredningsydelser eller elektroniske ydelser via telenet, portal eller lignende, der tilhører en formidler, er det vigtigt at fastslå, om det er leverandøren af ydelsen eller formidleren, der er ansvarlig for at opkræve og afregne momsen af ydelsen.

Det foreslås, at formidleren anses for at levere ydelserne i eget navn, men på tjenesteudbyderens vegne. Dette betyder momsmæssigt, at det er formidleren, der ved salg til en ikke-afgiftspligtig kunde, skal afregne moms af ydelsen i det land, hvor kunden hører hjemme. Kun i tilfælde, hvor leverandøren udtrykkeligt er angivet som leverandør over for kunden – og formidleren dermed ikke handler i eget navn - er det leverandøren og ikke formidleren, der skal afregne momsen.

Kundens momsmæssige status (artiklerne 13a og 18)

Ved levering af teleydelser, radio- og tv-spredningsydelser og elektroniske ydelser vil der fra 1. januar 2015 skulle betales moms i kundens land uanset, om kunden er en afgiftspligtig eller en ikke-afgiftspligtig person. Forskellen i den momsmæssige behandling kommer alene til at ligge i, hvem der skal indbetale momsen. Hvis kunden er en afgiftspligtig person etableret i et andet EU-land end leverandørens, er det kunden, der skal afregne moms i eget land, men er kunden en ikke-afgiftspligtig person, er det leverandøren, der skal afregne moms i kundens land. Da momsen dog i begge tilfælde skal betales i kundens

land, foreslås det, at såfremt kunden ikke angiver sit momsnummer, kan leverandøren gå ud fra, at der er tale om en ikke-afgiftspligtig person.

Tilfælde hvor kunden har etableret eller har bopæl i mere end ét land (artikel 24)

Hvis en kunde er etableret eller har bopæl i flere lande, er der risiko for, at flere lande mener, at moms af en ydelse leveret til kunden, skal momses i deres land. For at undgå dette foreslås præciseret, hvilke faktorer der skal tages i betragtning for at afgøre det faktiske forbrugsland, og dermed det land, hvor momsen skal betales.

Det foreslås således fx, at er kunden en ikke-afgiftspligtig fysisk person, skal der lægges vægt på bopælen, medmindre der er bevis for, at ydelsen rent faktisk anvendes på det sted, hvor personen har sit sædvanlige opholdssted.

Uafviselige formodningsregler (artiklerne 24 a og 24 b)

I nogle situationer er det umuligt eller næsten umuligt for leverandøren af ydelsen at vide, hvor kunden er etableret, har sin bopæl eller sædvanlige opholdssted.

For at sikre, at momsen i videst muligt omfang betales der, hvor forbruget sker, foreslås det derfor, at hvis en kundes fysiske tilstedeværelse er nødvendig for at ydelsen kan leveres på et givent sted, skal det formodes, at kunden altid er etableret eller har bopæl der, hvor ydelsen leveres (fx steder som telefonboks, hotelloobby, telefonkiosk, internetcafé, Wi-Fi-hotspot eller restaurant).

Da hovedreglen for levering af ydelser til forbrug om bord på transportmidler er, at momsen skal betales i transportmidlets afgangsland, foreslås det, at også levering af teleydelser, radio- og tv-spredningsydelser og elektroniske ydelser, som leveres på de omhandlede steder (telefonboks, internetcafe, WI-FI-spot, restaurant mv.), momses i transportmidlets afgangsland.

Et andet tilfælde, hvor leverandøren som oftest ikke kender kunden, er ved forudbetalte kreditter lagret på et SIM-kort. Det foreslås, at SIM-kortets udstedelsesland er afgørende for fastlæggelse af, hvor kunden hører hjemme.

Afviselige formodningsregler (artiklerne 24c, 24d, 24e og 24f)

I visse tilfælde er det vanskeligt for leverandøren at vide, hvor kunden faktisk er etableret, har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted. Det foreslås derfor, at der i sådanne tilfælde fastsættes formodningsregler om, hvor kunden hører hjemme. Disse formodningsregler kan dog ikke anvendes i tilfælde, hvor leverandøren rent faktisk råder over oplysninger om kunden, der tyder på, at vedkommende hører hjemme et andet sted.

Det foreslås således, at

- hvis en ydelse leveres via en fastnetlinje forbundet til en bygning, formodes kunden at høre hjemme i det land, hvor bygningen er,

- gør kunden brug af et SIM-kort med efterfølgende betaling for ydelserne, formodes kunden at høre hjemme i SIM-kortets udstedelsesland, og
- har en kunde brug for en anordning eller dekodekort for at modtage ydelserne, anses kunden at høre hjemmeder, hvor anordningen installeres eller hvortil dekodekortet sendes.

I alle andre tilfælde formodes kunden at høre hjemme der, hvor leverandøren i kraft af andre beviser, fastslår dette. Der er i den forbindelse foreslået en liste over beviser, som leverandøren kan lægge vægt på (fx faktureringsadresse, IP-adresse, bankoplysninger og mobil landekode lagret i et SIM-kort).

For at skabe en vis sikkerhed for, at det korrekte leveringssted identificeres og samtidig undgå en for stor bevisbyrde, foreslås det, at to samstemmende oplysninger er tilstrækkeligt til at fastlægge leveringsstedet (fx faktureringsadresse og bankoplysninger, eller IP-adresse og bankoplysninger).

Overgangsregler

Normalt forfalder momsen til betaling, når leveringen af en vare eller ydelse finder sted. Men i visse tilfælde kan momsen forfalde inden eller kort tid efter leveringen.

For at skabe helt klare regler for, hvilke leveringer af teleydelser, radio- og tv-spredningsydelser og elektroniske ydelser, der skal momses i leverandørens land efter gældende regler, og hvilke, der skal momses i kundens land efter reglerne gældende fra 1. januar 2015, foreslås en overgangsregel. I henhold til overgangsreglen skal en levering foretaget eller afsluttet før 1. januar 2015 momses i leverandørens land, og er leveringen foretaget eller afsluttet efter 31. december 2014 skal den momses i kundens land.

Ad B. Ydelser i forbindelse med fast ejendom

I henhold til momssystemdirektivet skal ydelser i forbindelse med fast ejendom momses der, hvor den faste ejendom er etableret. Momsudvalget har tidligere vedtaget ikke-bindende retningslinjer, der præciserer bestemmelsen. Det foreslås, at retningslinjerne indarbejdes i gennemførelsesforordningen for dermed at gøre bestemmelserne bindende. Der foreslås:

- En definition af fast ejendom (artikel 13b).
- En specificering af, hvilke ydelser, der anses for at være ”ydelser i forbindelse med fast ejendom” (artikel 31a og 31b).

Desuden foreslås det præciseret (artikel 31c), at leveres teleydelser, radio- og tv-spredningsydelser eller elektroniske ydelser af hoteller og lignende i forbindelse med indkvarteringen, behandles de momsmæssigt på samme måde som indkvarteringen, idet ydelserne anses for enten at være en del af den samlede indkvarteringsydelse eller som accessorisk til indkvarteringen. Hermed bliver ydelserne momset i det land, hvor hotellet mv. (den faste ejendom) er beliggende.

Ad C. Distribution af billetter til arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende.

I henhold til momssystemdirektivet skal adgang til arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende momses der, hvor arrangementet finder sted.

I overensstemmelse med Momsudvalgets opfattelse, foreslås præciseret, at levering af billetter (adgang) til arrangementer inden for kultur, sport, videnskab og lignende altid momses det sted, hvor arrangementet finder sted – uanset hvordan distributionen af billetterne tilrettelægges.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke afgivet udtalelse.

5. Nærhedsprincippet

For at undgå dobbelt eller ingen beskatning af teleydelser, radio- og tv-spredningsydelser og elektroniske ydelser er det afgørende, at medlemslandene behandler reglerne om beskatningssted for ydelserne på en ensartet måde. Kun en indsats på EU-plan kan sikre dette, og regeringen er derfor af den opfattelse, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Forslaget har ikke konsekvenser for lovgivningen, idet forordningens regler vil være umiddelbart gældende.

De regler om ændret beskatningssted for teleydelser, radio- og tv-spredningsydelser og elektroniske ydelser, der er vedtaget med Rådets direktiv 2008/8/EF, skal gennemføres i momsloven. Et forslag til ændring af momsloven forventes fremsat i foråret 2014.

7. Konsekvenser

Forslaget er ændringer af gennemførelsesforordningen til momssystemdirektivet, og vil være umiddelbart gældende i alle medlemslande. Forslaget til ændring af momsloven, der forventes fremsat i foråret 2014, vil indeholde de samlede økonomiske og administrative konsekvenser af ændringerne af beskatningsstedet for teleydelser, radio- og tv-spredningsydelser og elektroniske ydelser. Isoleret set skønnes nærværende forslag til gennemførelsesbestemmelser at nedsætte erhvervslivets administrative byrder i forbindelse med fastlæggelsen af beskatningsstedet.

8. Høring

Forslaget er sendt til høring hos relevante organisationer mv. Høringsfristen var fastsat til den 13. februar 2013.

Følgende har anført, at de ikke har bemærkninger til forslaget:

Advokatsamfundet, Dansk Erhverv, Dansk Told & Skatteforbund, Datatilsynet, Finanstilsynet, Forsikring & Pension, Kommunernes Landforening, Rigspolitiet og SFR Skattefaglig Forening.

Dansk Industri (DI) finder, at forslaget vil skabe den nødvendige klarhed for virksomhederne, og anfører specielt, at formodningsreglerne i underafsnit 3 A og 3 B er anvendelige i praksis.

DI finder det meget vigtigt, at virksomhederne får mindst 12 måneder, før reglerne træder i kraft, til at indrette deres systemer. DI opfordrer derfor Skatteministeriet og regeringen til, at opretholde et pres på de andre medlemslande for at få vedtaget den nødvendige regulering i tilstrækkelig god tid.

SFR – danske revisorer anfører, at begrebet ”radio- og tv-spredningstjenester” i den danske tekst måske ikke er helt sammenfaldende med begrebet ”broadcasting services” i den engelske tekst. Desuden anføres, at artikel 9 bruges på dansk udtrykket ”grænseflade”, mens det engelske udtryk er ”interface”. SFR foreslår, at der i den danske tekst bruges ”interface” eller ”brugergrænseflade”.

SRF opfordrer endelig til, at retningslinjer fra Momskomiteen gøres mere tilgængelige end tilfældet er i dag.

TDC A/S anfører, at formodningsreglerne i underafsnit 3 A og 3 B er særdeles anvendelige i praksis, og giver en smidig håndtering for leverandører af de pågældende ydelser. Det samme gælder for oplystningen i artikel 24g.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Alle medlemslandene er positive overfor forslaget, idet der dog fortsat er en udestående af hovedsagelig teknisk karakter.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Fra dansk side er det vigtigt, at reglerne for fastlæggelse af beskatningsstedet for ydelser er så klare og enkle, at virksomhederne med færrest mulige omkostninger kan fastsætte leveringsstedet. Da ensartede regler for beskatningen desuden er vigtige for at undgå tilfælde af dobbelt eller ingen beskatning, støtter vi fra dansk side principperne i forslaget.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Grund- og nærhedsnotat om forslaget blev sendt til Folketingets Europaudvalg den 25. januar 2013.